

[Justitsministeren.]

9) Det må generelt med hensyn til de fra retsudvalget fremsendte henvendelser bemærkes, at bilagene på en række punkter rummer misforståelser og/eller vildledende redegørelser for adoptionsudvalgets forslag og om baggrunden for nævnets beslutninger. Man støtter sig herunder i et vist omfang på løsrevne og urigtige citeringer fra betænkningen.

Eksempler på det anførte er medtaget i et notat, der vedlægges som bilag 5. Notatet tilsiger ikke at være udtømmende. Det indeholder på enkelte punkter nogle mere summariske bemærkninger til de synspunkter, der er anført i de fra retsudvalget fremsendte bilag.

Hovedkritikken retter sig i øvrigt imod retningslinjerne for adoptivforældres alder, kravet om ægteskab og om samlivsvarighed og retningslinjerne for ansøgere med børn.

Disse spørgsmål vil blive berørt nedenfor.

10) Det er anført imod de krav til adoptivforældre, som blev foreslået i adoptionsudvalgets betænkning, og som nu er tiltrådt af adoptionsnævnet (se således retsudvalgets bilag 24, side 7 fn., og bilag 39 side 2 fo.), at de har haft til hovedformål at begrænse antallet af adoptionsøgende under hensyn til et forholdsvis ringe udbud af børn til adoption.

Som anført ovenfor under 5), er dette i direkte modstrid med betænkningens eget indhold, se således side 12 i betænkningen, hvor det anføres, at der har været enighed i udvalget om, at forslag om skærpelse af godkendelseskrav alene med dette formål ville falde uden for sigtet med betænkningen. Samme sted anføres det, at en sænkning af maksimumsalderen for ansøgere efter udvalgets opfattelse ville være mest nærliggende for det tilfælde, at det må findes nødvendigt at gennemføre en begrænsning i antallet af adoptionsansøgere. Og når der her tales om en sænkning af maksimumsalderen, drejer det sig om en sænkning ned under de aldersgrænser, der er gennemført på grundlag af udvalgets betænkning.

11) Det er derimod rigtigt, at adoptionsudvalget såvel som nævnet er gået ud fra, at det rent faktisk er vanskeligt at skaffe udenlandske børn til adoption her i landet, omend der stadig kommer et større antal udenlandske børn til adoption her, end der er danske børn til anonym adoption.

Herom siges det af de nordjyske familier (retsudvalgets bilag 39, side 2 ad 1): »Det er en kendsgerning, at der findes i hundredtusind-

vis af forældreløse børn verden over, hvis eneste realistiske mulighed for at kunne opnå en nogenlunde tålelig tilværelse er adoption«. På linje hermed har Terre des Hommes i en henvendelse til en række folketingsmedlemmer den 9. november 1976 gjort gældende, at adoptionsudvalgets arbejde er lavet ud fra forkerte forudsætninger, nemlig mangel på børn, og det er fra denne organisations side understreget, »at det er det rene vrøvl. Naturligvis er der masser af forældreløse børn verden over. I hundredtusindvis – i millionvis«. Disse udtalelser synes at skulle vise, at de danske krav til adoptivforældre er en bremse på mulighederne for at få udenlandske børn til adoption.

Det skal hertil anføres, at adoptionsnævnet under en drøftelse med de adoptionsformidlen- de organisationer i januar 1977, hvor også en af forfatterne til retsudvalgets bilag 39 deltog, har søgt en nærmere bestyrkelse af disse oplysninger, der er i afgørende modstrid med den vurdering, der hidtil har været den almindelige, og som også såvel Adoption Center som Danaopt tog afstand fra på mødet med nævnet.

Det kan i den forbindelse oplyses, at det i årsberetningen for 1976 fra vor største adoptionsorganisation, Adoption Center, er anført: »Det kan med sikkerhed siges, at formidlingen af børn til adoption fra udlandet vil blive stedse vanskeligere, og denne antagelse er blevet bekræftet under de ovenfor nævnte kontaktrejser«. Og det nævnes i den forbindelse, at det kan blive nødvendigt at indføre et stop for modtagelse af tilmeldinger fra adoptionsøgende i 1977.

Der fremkom på mødet ikke oplysninger, der efter nævnets opfattelse begrunder den fremsatte påstand.

Adoptionsnævnet mener, at det er særdeles væsentligt for holdningen i udlandet til bortadoption af udenlandske børn til Danmark, at man i udlandet kan have tillid til, at de danske myndigheder udfolder alle bestræbelser for at sikre, at de børn, der bringes til landet, kun bliver anbragt i hjem, hvor der ikke kan næres rimelig tvivl om, at anbringelsen på lang sigt vil være til bedste for børnene.

12) Det kan være rimeligt at spørge, om det er muligt med sikkerhed at vurdere, om et ansøgerpars adoption af et barn vil forløbe på en sådan måde, at adoption må siges at være til bedste for barnet.

Adoptionsnævnet må erkende, at det – bortset fra særtilfælde, hvor ansøgenes uegnethed